

Geocaching: modern kincsvadászat

A megyében 132 elrejtett láda várja felfedezőit – Segít a GPS és a mobiltelefon

Veszprém (mr) – Lelkes kincskeresők vadásznak elrejtett ládákra megyénk erdeiben, városaiban is. A természet szeretetét ötvözi a csúcstechnikával az egyre népszerűbb hobbi, a geocaching.

Az egész lényege, hogy egy játékos elrejt egy ládát egy valamilyen szempont szerint megismerésre, felfedezésre érdemesnek ítélt terepen. Ezután egy GPS helymeghatározó készülék segítségével rögzíti a rejtéshely térbeli koordinátáit. Ezt felteszi az internetre, a magyarországi weboldal címe geocaching.hu. Ezen a weblapon egy térkép gyűjti össze az országban kihelyezett több ezer úgynevezett geoládát, amelyek közül a „kincsvadászok” kiválasztanak egy számukra szimpatikus, betáplálják a koordinátáit saját GPS készülékükbe, ami már mutatja is, melyik irányba kell elindulni a cél felé.

Hogy miért jó ez az egész, és milyen egy valamirevaló geoláda? Gondoltuk, utánajárunk. Egy játékos a Gyulafirátót és Eplény között található vasúti híd közelében rejtett el egy ládát. Betápláltuk a hely koordinátáit, és a készülék kijelzőjén már láttuk is a mi jelenlegi helyzetünket és a geoláda pontos helyét. Eleinte simán ment minden, körülbelül egy óra alatt elértük a vas-

FOTÓ: MOLNÁR RITA

A GPS készülék már mutatja is, melyik irányba kell elindulni. A modern készülékek átvették a megszolgált térképek szerepét

úti hidat, kellemes tájakon keresztülhaladva. Itt adódott némi problémánk, a helymeghatározó készülékek ugyanis körülbelül 10–20 méteres pontossággal képesek belőni a kívánt helyet, és meredek területen így még nehezebb a láda megtalálása, arról már nem is beszélve, hogy mi van, ha lemerül a készülék. Márpedig a „mi ládánk” meredek területen volt, a híd melletti domboldalakon „lifteztünk” fel-le, és persze a készülék is megadta magát. Voltak feszült pillanatok, mikor úgy éreztük, nem is vagyunk mi annyira kíváncsiak arra a ládára. Végül telefonos segítség oldotta meg a helyzetet, felhívtuk a játékos, aki elrejtette a ládát. Útbaigazítása nyomán egy farönk belsejében ráakadtunk a „kincsrre”. Az élmény körülbelül ahhoz hasonlítható, mint amikor ifjabb periódusainkban rárontottunk a fa alatt lévő ajándékokra. Fekete kövekkel letakart, mikrózható ételhordó edény töltötte be a kincsesláda szerepét. Találtunk benne egy kis füzetecskét az előző megtalálók bejegyzéseivel. A geoládák ugyanis nem azért vannak, hogy hazavigye őket az ember, ha kiveszünk belőle egy ajándékot, akkor tenni kell bele helyette valami mást. Ebben a ládában volt minden a ragtapasztól a játékgúrákon át a műanyag szívecskéig. A bejegyzésünket több tucat

másik előzte meg, az utolsó felfedezés a miénk előtt négy nappal történt. A füzet mellett volt még egy papír, ami leírta az egész játék lényegét arra az esetre, ha valaki véletlenül bukkanna rá egy ládára. A geoládák legfontosabb tartozéka egy jelszó, amely segítségével az internetes weboldalon igazolni tudjuk megtalálásukat. Miután húsz rejtéshelyet felfedezünk, már mi magunk is rejthetünk el „kincset”, amit aztán más talál meg.

Lehet, hogy elsőre úgy tűnik, ez is csak amolyan „úri huncutság”, ami Amerikából indult világhódító útjára (ami egyébként tényleg igaz), ám ha jobban belegondolunk, mennyivel jobb egy füzetbe bejegyezni, hogy ott jártunk, mint egy élő fába, netán egy műemlék oldalába belekarcolni a nevünket. Ezenkívül a geocaching pluszcélt ad a kirándulásnak. A hobbi kipróbálásához szükséges GPS készülékekhez itthon körülbelül 50 ezer forintért juthatunk hozzá, azonban vannak olyan geoládák, amelyekről elrejtői olyan pontos információkat, fényképeket is közzétesznek, amelyek lehetővé teszik a helymeghatározó készülékek nélküli keresést is.

A kincskereső hobbi, úgy tűnik, egyre népszerűbb, Veszprém megyében ugyanis 132 elrejtett láda várja megtalálóit.